

Conclusies van verzoekster

— nietig te verklaren de op 14 december 2005 aan verzoekster toegezonden beschikking van de Commissie (C(2005)4634 def van 30 november 2005 inzake een procedure op grond van artikel 81 EG. in zaak COMP/F/38.354 — Industriezakken), voorzover die beschikking haar betreft;

subsidiair, haar geldboete te verlagen;

— verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen de beschikking van de Commissie C(2005)4634 def. van 30 november 2005 in de zaak COMP/F/38.354 — Industriezakken. In de bestreden beschikking werd aan verzoekster een geldboete opgelegd wegens schending van artikel 81 EG, daar zij volgens de Commissie aan een complex van overeenkomsten en afgestemde feitelijke gedragingen in de sector industriezakken in België, Duitsland, Spanje, Frankrijk, Luxemburg en Nederland heeft deelgenomen.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster aan dat de bestreden beschikking het legaliteitsbeginsel schendt. De geldboetepraktijk van de Commissie vindt geen steun in de machtinggrondslag van artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17/1962⁽¹⁾ respectievelijk artikel 23 van verordening nr. 1/2003.⁽²⁾ In dit verband stelt verzoekster ook schending van het gelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel.

Voorts stelt verzoekster onjuiste toepassing van artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17/1962 alsmede van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten. Met name de bewijsvoering en de beoordeling van de bewijzen met betrekking tot verzoekster vertonen gebreken. Bovendien is verzoekster met het oog op de bestaande beschikkingspraktijk onevenredig gestraft. Gezien de hoogte van het wegens de zwaarte van de inbreuk vastgestelde basisbedrag, klaagt verzoekster vanuit verschillende gezichtspunten over een ongelijke behandeling ten opzichte van de andere adressaten van de bestreden beschikking. Voorts stelt verzoekster rechtsfouten van de Commissie met het oog op de beoordeling van de duur van de inbreuk en de niet-inaanmerkingneming van verzachtende omstandigheden. Ten slotte voert verzoekster aan dat artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17/1962 ook wegens een onjuiste berekening van de geldboeten met het oog op de toepassing van de mededeling

betreffende het niet opleggen of verminderen van geldboeten is geschonden.

⁽¹⁾ EEG Raad: Verordening nr. 17: Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB nr. 13, van 21 februari 1962, blz. 204).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

Beroep ingesteld op 17 februari 2006 — Frankrijk tegen Commissie

(Zaak T-56/06)

(2006/C 96/38)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekster: Franse Republiek (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: G. de Bergues en S. Ramet, gemachtigden)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

— primair, de bestreden beschikking in haar geheel nietig te verklaren;

— subsidiair, artikel 5 van deze beschikking nietig te verklaren;

— de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij beschikking van 30 juni 1997, vastgesteld op voorstel van de Commissie, heeft de Raad overeenkomstig de procedure van richtlijn 92/81/EEG⁽¹⁾ de lidstaten toestemming verleend, op bepaalde, voor specifieke doeleinden gebruikte minerale oliën bestaande verlagingen of vrijstellingen van het accijnsrecht toe te passen en te blijven toepassen. Bij vier opeenvolgende beschikkingen heeft de Raad deze toestemming verlengd; de laatste termijn verstrijkt op 31 december 2006. Frankrijk mag deze verlagingen of vrijstellingen toepassen op zware stookolie die als brandstof wordt gebruikt voor de productie van aluminiumoxide in de Gardanne.

Bij brief van 13 oktober 2001 heeft de Commissie Frankrijk in kennis gesteld van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, EG ten aanzien van de vrijstelling van accijnsrechten op mineralen oliën die als brandstof worden gebruikt voor de productie van aluminiumoxide in de Gardanne. ⁽²⁾ Na afloop van deze procedure heeft de Commissie op 7 december 2005 de bestreden beschikking ⁽³⁾ vastgesteld, waarin zij tot de conclusie komt dat de door Frankrijk, Ierland en Italië verleende vrijstelling van accijnsrechten voor minerale oliën die worden gebruikt als brandstof voor de productie van aluminiumoxide in respectievelijk de Gardanne, Shannon en Sardinië, staatssteun vormt in de zin van artikel 87, lid 1, EG die gedeeltelijk onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, en aldus de betrokken lidstaten gelast deze steun terug te vorderen.

Met het onderhavige beroep vordert verzoekster de gedeeltelijke nietigverklaring van deze beschikking voorzover zij betrekking heeft op de door haar voor de Gardanne verleende vrijstelling.

Zij voert verschillende middelen aan. Het eerste betreft miskenning van het begrip staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, EG. Volgens haar heeft de Commissie het recht geschonden door te concluderen dat er sprake is van staatssteun, hoewel niet alle in het arrest Altmark ⁽⁴⁾ gestelde voorwaarden hiervoor zijn vervuld; met name is er geen aantasting van de mededinging of verstoring van de werking van de interne markt. De Commissie kan niet enerzijds de Raad voorstellen om op grond van richtlijn 92/81/EEG een beschikking vast te stellen waarbij een vrijstelling van accijnsrechten wordt toegestaan, en instemmen met de verlenging van deze toestemming, en anderzijds vaststellen dat deze vrijstelling een met de gemeenschappelijke markt onverenigbare staatssteun vormt.

Met haar tweede middel klaagt verzoekster over een motiveeringsgebrek. Voorzover de Commissie in de bestreden beschikking uitgaat van een aantasting van de mededinging, is haar redenering tegenstrijdig.

Met haar derde, subsidiair aangevoerde middel stelt verzoekster dat de in artikel 5 van de bestreden beschikking opgelegde verplichting tot terugvordering in strijd is met het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel en met het beginsel van de eerbiediging van een redelijke termijn. Volgens haar kunnen de begunstigden van de vrijstelling zich tot het tijdstip van de vaststelling van de litigieuze beschikking en niet slechts, zoals de Commissie stelt, tot het tijdstip van de bekendmaking van het besluit tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure beroepen op het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel. Ten slotte voert verzoekster aan dat het stilzitten van de Commissie gedurende een periode van vier jaar tussen het besluit tot inleiding van de procedure en de uiteindelijke beschikking eveneens een schending inhoudt van het

rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel en het beginsel van de eerbiediging van een redelijke termijn.

⁽¹⁾ Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën.

⁽²⁾ Bekendgemaakt in PB C 30 van 2 februari 2002.

⁽³⁾ Beschikking C(2005) 4436 def., staatssteun nr. C 78-79-80/2001.

⁽⁴⁾ Arrest Hof van 24 juli 2004, Altmark Trans, C-280/00, Jurispr. blz. I-7747.

Beroep ingesteld op 17 februari 2006 — Marly tegen BHIM

(Zaak T-57/06)

(2006/C 96/39)

Taal van het verzoekschrift: Frans

Partijen

Verzoekster: Marly SA (Brussel, België) (vertegenwoordiger: B. Mouffe, advocaat)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Erdal Gesellschaft m.b.H. (Hallein, Oostenrijk)

Conclusies van verzoekster

- de beslissing a quo te vernietigen voorzover de oppositie door de houder van het woordmerk „TOFIX” daarbij wordt toegewezen;
- verweerder te verwijzen in de kosten, met inbegrip van de aan verzoekster opgekomen noodzakelijke kosten in verband met de procedure voor de kamer van beroep, die in de beslissing a quo zijn begroot.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk TOPIX voor waren van klasse 3 (aanvraag nr. 2 326 072)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Erdal Gesellschaft m.b.H.